

всяко ѝ задаткъ, която по-напрѣдъ иж рѣшили умствено. Слѣдъ това, трѣбва да ся учять дѣца-та да четѣтъ бръзо на дѣскъ-тѣ задаткъ-тѣ, която е рѣшена отъ учителя.

Цѣль-та на тия упражнения е да научятъ дѣца-та аритметически языцъ, сир. аритметическо писане и четене.

Има много дѣца, които не могѫтъ да разберѫтъ смѣтницъ-тѣ; причина-та на това е, че тъи не сѫ научили аритметический языцъ. А оный учителъ, който дава на дѣца-та писменъ задаткъ и въ сѫщество врѣмя гы учи и на новъ за тѣхъ языцъ, прави голѣмъ педагогическъ погрѣшкъ; той иска отъ дѣца-та отеднажъ двѣ работы и затова имъ задава голѣмъ мѣкъ, та немогѫтъ да научятъ нито еднѣ-тѣ, както трѣбва. Ето защо е добрѣ по-напрѣдъ да ся научятъ дѣца-та да пишѫтъ и да четѣтъ рѣшени-ты вече задатки, та че послѣ да ся прѣмине да ся рѣшавать писмены-ты задатки.

Дѣца-та не трѣбва да учять никакви аритметически правила, а самички да гы намиратъ. Така запр., не трѣбва да ся казва на дѣцата, че кога не може да ся извадять единици отъ единици, трѣбва да ся зaimать отъ десятици-ты и т. н.; нѣ трѣбва да ся даде на ученика двѣ десѧтични рѣкойкици прѣчици и, още, нѣколко прѣчици отдѣлно, да рѣчемъ *три*: послѣ да ся каже на дѣте-то, да даде четыре прѣчици, и дѣте-то само ще ся усѣти, че трѣбва да развръже еднѣ десятични рѣкойкици, и послѣ, кога прѣброя, що е останѧло у него, лесно ще разбере, какъ ся зaimа отъ десятици, стотници и т. н. И когато всички-ты дѣца научятъ нѣкои прости аритметически законъ и навыкнатъ да го исплѣняватъ